

Bugünkü CHP “Atatürk’ün Partisi” değildir,

AKP DE “ERBAKAN’IN TAKİPÇİSİ” DEĞİLDİR!

□□□□□□

24.12.2012 tarihli Aydınlık gazetesinde Nuri Kurtcebe "Bir Yılan Hikâyesi" alt yazılı bir karikatür çizmiş; Milli Görüş’ün partileri olan "Nizam, Selamet, Refah, Fazilet ve Saadet’e AKP’yi de ekleyerek hepsinin maskesini "tıslayan bir yılanın" diline geçirmiş ve 42 yıldır süregelen bu tehdit ve tehlikeye(!) kendi kısır aklı ve ayarınca dikkat çekmişti. Aslında bu karikatür; Aydınlık gazetesinin, İşçi Partisi’nin, İslam düşmanı ulusalcı kesimin (milliyetçi değil) ve Masonik Kemalistlerin (Atatürkçü değil) gerçek niyet, zihniyet ve tıynetlerini ortaya koyması bakımından önemliydi. Çünkü bunlara göre, CHP, DP(AP), MHP ve ANAP bazı konularda tenkit edilebilirdi ama nihayetinde kendilerindendi. Zehirli yılan gördükleri tek cephe milli ve manevi değerler temelinde şekillenen Erbakan’ın partileriydi. Erdoğan AKP’si ise, Milli Görüş’ten koparılıp tamamen farklı ve aykırı biçimde emperyalizme uşaklık çizgisine kaydırıldığı halde, sadece yaptığı tahribatlar Erbakan’a ve İslam’a yüklensin diye, onlara eklenmişti. Oysa Erbakan zihniyetinin ve Milli Görüş partilerinin anti Siyonist ve anti emperyalist proje ve gayretleri nedeniyle ve ABD eliyle kapatıldığını, ama aynı dış güçlerin 28 Şubat tezgâhını tertipleyip AKP’ye iktidar yolunu döşediklerini, Recep Bey’i özel madalyalarla taltif ettiklerini -eğer ahmak değillerse- kendileri de pekâlâ bilmekteydi. Ama onların derdi, iman ve İslamiyet’leydi. İman ve İslamiyet’le alâkalı gördükleri herkese ve her partiye hücum etmek, bunların genlerinin gereği idi. Yoksa, AKP’nin de, cemaatin de sadece din istismarıyla geçindiklerini ve aslında ABD’ye hizmet ettiklerini kendileri de bilmekteydi. Ve işte bu teşhis ve tespitimiz sonunda aynen gerçekleşmiş ve başta Doğu Perinçek koyu Erdoğan ve AKP destekçisi oluvermişti.

Aydınlık; İsrail yandaşı mı, İran düşmanı mı, dolaylı AKP reklamcısı mıydı?

4 Aralık 2012 tarihli Aydınlık gazetesinde OKAN İRTEM “Erdoğan’s Land’in temelleri

“çatırdıyor” başlıklı yazısında:

“Almanların bir ifadesiydi, Türkiye’ye “Enverland” diyorlardı; “Enver Paşa’nın ülkesi” anlamına geliyordu. Daha sonraları Washington’da “bundan böyle Erdoğan’s Land”, “Erdoğan’ın ülkesi” olsun dediler ve Türkiye’yi bir “Erdoğan’s Land” yaptılar; 2002 sonrasındaki döneme denk düşmektedir. Ancak 2012 yılıyla birlikte Türkiye tarihindeki bu Erdoğan parantezi artık tartışmaya açılmaktadır. Nitekim Washington Post’tan Daniel Pipes da 13 Kasım’da, bundan bir yıl öncesine kadar Erdoğan’ın dış basında Ortadoğu’nun yeni gücü olarak görüldüğünü, “if Turkey only a year ago appeared to Newsweek and others to be the Middle East’s new superpower”, bununla birlikte artık bu bakışın geride kaldığını söylüyordu.

“Güçlü Türkiye” fantezisinin sonu ve AKP sorunu:

The New York Times’den Tim Arango da 20 Kasım 2012’de, Pipes’la benzer bir biçimde, bu yeni gücün Hamas-İsrail çatışmasında Mısır’ın gerisinde kaldığını, ikincil bir role razı olduğunu kaydediyordu. Arango’ya göre, Gazze krizi ve Mısır’ın bu krizdeki rolü, Türkiye’nin bölgedeki etkisinin sınırlarını göstermişti: “... the Gaza crisis and Egypt’s role in trying to solve it, displayed the limits to Turkish influence in the region.” Mısır’ın hem Hamas, hem de İsrail ile diplomatik ilişki kurabildiği; buna karşın, Erdoğan Türkiye’sinin İsrail ile herhangi bir diyalog kurma yetisine sahip olmadığı ve arabulucu niteliğini yitirdiği, yine Tim Arango’nun yazısında yer alan tespitlerden biriydi. Türkiye’de de Kadri Gürsel ve başka isimler de benzer tespitler yaptılar; Türkiye’nin İsrail politikasının tıkandığını ileri sürdüler. Abramowitz ise bundan bir süre önce, herhalde AKP’ye destek yıllarının verdiği bir alışkanlıkla, “Türkiye’nin İstikrarsız Konumu” başlıklı yazısında, “Turkey is still Erdogan’s country”, Türkiye hâlâ Erdoğan’ın ülkesidir, diye yazıyordu. Ama yazısı boyunca bunun ne kadar böyle kalabileceğini sorgulamaktan da geri durmuyordu. Abramowitz yazısında, politik gerilimlerin arttığını ve çoğunlukla da bu gerilimlerin Erdoğan’ı hedef aldığını, “political tensions are rising and mostly directed at Erdogan”, şeklinde dile getiriyordu. Abramowitz, Tayyip Erdoğan’a gelecekte haberlerini ise yazısının sonuna saklıyordu.

Türkiye’nin geleceğinin her zamankinden daha bulutlu ve karanlık olduğunu, “the future is cloudier than usual”, sözleriyle ve Türkiye gericiliğinin partisi AKP’nin bileşenlerine ayrılabilceğini ise şu ifadelerle haber veriyordu: “... continuing turbulence at home and nearby may lead to the emergence of new parties and possibly even the decomposition of AKP”.

Demek

ki hem içeride, hem de dışarıda çanlar Erdoğan’s Land için çalıyor.

AKP’ye altın vuruş

Erdoğan yönetimine yönelik son darbe ise bizzat ABD senatosundan geliyordu. Senatoda tartışılıp geçen ve İran’dan alınan doğalgazın altın yoluyla ödenmesini engelleyen kanun, Türkiye’nin İran ile doğalgaz ticaretinin mevcut biçimini sona erdiriyordu. Senatodaki oylama öncesinde, senatörlerce, tasarının **“Türkiye’nin İran’la doğalgaza karşılık altın oyununu bozacağı”** ifade ediliyordu. Tasarıyı hazırlayanlardan bazıları Yahudi’ydi; adı Joe Lieberman olup, soyadının İsrail Dışişleri Bakanı Avigdor Lieberman ile aynı olduğu görülüyordu.

Tasarının senatoda oylanmasının hemen öncesinde ise, ABD’deki en önemli Yahudi lobi kuruluşlarından Amerikan İsrail Kamu İşleri Komitesi, (American Israel Public Affairs Committee-AIPAC), üyelerine tasarının desteklenmesi gerektiğini ifade eden bir mektup yolluyordu. Mektupta, İran doğalgazını, İran’a uygulanan yaptırımların etrafını dolanarak almak isteyenlerin olduğu; bunların, (Türkiye kastedilerek), İran’a altın ve değerli madenler yoluyla ödeme yaptıkları da söyleniyordu,

“in an effort to circumvent international sanctions on the Central Bank of Iran, some purchasers of Iranian oil and natural gas have been using gold and other precious metals to pay for petroleum products” deniyordu. Herhalde AKP, anayasa konusundaki gündelik alışkanlığıyla, uluslararası sermayenin İran’a uyguladığı yaptırımların da etrafından dolaşabileceğini sanıyordu.

Ama Yahudi sermayesi, ABD Anayasa Mahkemesi’nin yargıçlarından, ne yazık ki, daha dişli çıkıyordu. Tasarı senatodan tek bir ret oyu almadan geçiyordu. Uluslararası ve Yahudi sermayedarlar, tasarıyla Erdoğan’ın AKP’sinin yolu üzerine bir duvar örüyor ve şimdi AKP’nin bu duvara toslamasını bekliyordu.

Öyleyse artık, Erdoğan’ın hem siyasi açıdan, hem de enerji açısından sıkışma zamanı yaklaşıyordu. Rusya ise, İran’a yönelik tasarının senatoda kabul edilmesinin hemen ardından,

“Türkiye’nin enerji ihtiyacını karşılayabilecekleri”

açıklamasını yapıyordu. AKP bu kapağı gider mi bilemiyoruz ama gitmesi halinde Suriye özelinde bir bedeli olması ihtimali kuvvetle muhtemeldir. Acaba oynanan Erdoğanlı AKP masalının son perdesi midir? Herhalde soru bu olmaktadır ve oyun, Erdoğan’ın tüm politikasının tükendiğine işaret etmektedir.”

Şimdi, o dönemde Aydınlık’ta çıkan bu yazı:

a) AKP’nin ABD Yahudi Lobilerince iktidara taşındığını ve ittihatçı Enver Paşa’yı parlatan ve kullananlarla, Erdoğan’ı Erbakan’a karşı kışkırtanların aynı Siyonist odaklar olduklarını...

b) İsrail’e kof çıkışları nedeniyle, artık Erdoğan’ın yerine, o süreçte İsrail’e daha ılımlı ve

olumlu yaklaşan o dönemde Mısır Başbakanı olan Mursi’nin parlatıldığını...

c) İsrail’in ve ABD Yahudi lobilerinin yasaklama (ambargo) kararına rağmen, İran’dan doğalgaz almaya kalkışan ve dolar yerine altın ile ödeme yapan Türkiye’nin önünü tıkamak üzere Yahudi kuruluşu AIPAC baskısıyla Amerikan senatosundan özel kanun çıkarıldığını ve bunun ulusalcı Aydınlikçi yazar tarafından sevinçle karşılandığını...

d) AKP Türkiyesinin bu kısıtlamalar sonucu mecburen Rusya’ya yanaştığını ve Esat karşıtı Suriye politikasını yumuşatmak zorunda kaldığını açıkça itiraf ediyordu...

Peki, ey sahtekârlar, hani siz Amerika’ya ve İsrail politikalarına düşmandınız? Hani siz İran’a ve Rusya’ya yandaştınız? Hani siz, ABD ve İsrail’e (emperyalizme) hizmet ettiği için AKP’ye karşıydınız?! Oysa, Milli Çözüm’ün yıllardır haykırıp hatırlattığı gibi; AKP de İşçi Partisi de, katı ulusalcı kesimler de, ılımlı İslamcı kesimler de, evet Milli Görüş’ün dışındaki sağcı-solcu tüm zihniyetler de, hepiniz aynı Siyonist odakların hizmetkârıydınız!..

AKP’li mü’min gençlerin feryadı ve hâlâ farkına varamadıkları!

Kendileri AKP’li olan bazı gençlerin (2012 yılında) yazdığı: ‘Başbakan Erdoğan’a çağrı’ niteliği taşıyan ‘Genç mü’minler rahatsız’ başlıklı metin bizce oldukça anlamlıydı.

Genç mü’minler rahatsız!

Hemen baştan paylaşalım: Genç mü’minler olarak dualarımız, Başbakanımızın öncelikle sıhhat ve sağlığı, sonrasında vicdanının sesini dinleyerek Allah sevgisini tekrar bulması ve Allah korkusuna yeniden kavuşması içindir. Sayın Başbakan’ın özellikle son bir yıldır pek çok davranışı, seçtiği kelimeler, kurduğu cümleler ve kullandığı dil, karşısına almayı seçtiği insanlar, kitleler, önemsemediği sorunlar, ağırlık verdiği konular, bir gönül insanı, bir sevgi ve merhamet insanı olarak tanıdığımız, sevdiğimiz, oy verdiğimiz, yücelttiğimiz, vicdan sahibi Recep Tayyip

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

*Erdoğan’ın değiştiği, tevazuunu yitirdiği, merhametsizleştiği, sevgisizleştiği, korkusuzlaştığı intibainı yaratmaktadır. Faydasız bir kibir, sayın Başbakanımızın gözünü kör, kulaklarını sağır etmişçesine kendisini esir almış görünmektedir. Resulullah Efendimizin (SAV) en yakın arkadaşı ve ilk halife Hz. Ebu Bekir’in şu sözleri ibret vericidir: “**Eğer güzel yaparsam bana yardımcı olunuz. Eğer yoldan saparsam beni düzeltiniz.**”*

Başbakanımızın çevresinde akliselim ve liyakat sahibi insanlar mevcuttur, ancak kendisine ayna tutabilecek, doğruyu söyleyecek kadar dost olduğu kimsesi yoktur. Sayın Başbakanımız, Hz. Ebu Bekir’in gösterdiği tevazuu göstermediğinde, her insan gibi yoldan sapma eğilimine girebildiğinde, kendisini düzelterek insanlardan, dostlardan mahrumdur.

Oysa Sayın Başbakan, sizin pek çok alanda değişmeye, düzelmeye ihtiyacınız var!

Bu ihtiyaç, insanca bir ihtiyaçtır. Gücünüz, kuvvetiniz ne kadar sizinse, zaaflarınız ve yanlışlarınız da size aittir.

%60 oyla iktidar da olsanız, ileride arzuladığınız gibi ve nasipse Başkan da seçilseniz, zaaflarınız da olmaya devam edecek, yanlışlar yapmayı da sürdüreceksiniz. Zaaflarınızla tanışmak ve barışmak içinse, hem vicdanınızın sesine, hem de toplumun farklı kesimlerinde ülkeleri ve milletleri için hayırlı bir gelecek isteyen, samimi, dürüst seslere kulak vermeniz gerekiyor. Kendinizle ve zaaflarınızla barışmanız, kaybettiğiniz tevazuunuzu geri kazanmanıza vesile olacak, Allah sevgisine ve Allah korkusuna sizi tekrar yakınlaştıracak. Sadece yaptığınız iyi şeyleri söyleyen, sadece size hayranlığını dile getiren, ancak size ayna tutmaktan, sizi eleştirmekten imtina eden, yanlışlarınıza dikkat çekmekten çekinen yakın çevreniz dışından gelen seslere, hatta özellikle o seslere kulak verin, o sesleri dinleyin, o seslere hemen haddini bildirmeye değil, o seslere biraz saygı duymaya öncelik verin. Bildiğimiz, vicdan ve tevazu sahibi, sevgi ve merhamet adamına, Allah korkusuyla yeniden tanışmış Recep Tayyip Erdoğan’a kavuşturunuz bizi. Kibir sizi hasta etti. Kibirden kurtulunuz, sevgiye, korkuya geri dönünüz. Vicdanınızı tekrar kazandığınızda, hastalığınızdan da kurtulmuş olacaksınız!”[1]

Bunlar elbette güzel tespitler, gerekli tavsiyeler ve hayırlı gelişmelerdi. Ama AKP’li genç ve mü’min kardeşlerimizin her şeyden önce “Allah’ın dinine, düzenine, Kur’an’ın kesin prensiplerine ve Hz. Peygamber Aleyhisselamın sünnetine ve şeriatına ters düşerek ve İslam’ın yolunu terk ederek”,
Rabbimizin rızasına ulaşamayacağını bilmeleri ve kabullenmeleri gerekirdi.

Bu CHP, Cumhuriyeti kuran Atatürk’ün partisi olmaktan çıkmıştır!

Bazılarının zırt pırt ortaya çıkıp, “CHP Cumhuriyeti kuran partidir”, “CHP Atatürk’ün partisidir”
iddiaları asılsız bir safsatadır ve tarihi gerçeği saptırmadır. Çünkü Atatürk’ün başkanı olduğu ve

Cumhuriyeti birlikte kurduğu partinin içinde:

- **Halk partililer vardı.**
- **Celal Bayar ve Menderes gibi Demokrat (Adalet ve Anavatan) partililer vardı.**
- **Sonradan Adalet Partisi’nden ayrılıp MHP’nin temelini oluşturacak kesimler vardı.**
- **Ve nihayet Milli Selamet’e dönüşecek düşünceye mensup kişiler vardı.**
- **Hatta BDP’nin istismar ettiği ve izinden gittiğini söylediği isimler vardı.**

Yani Atatürk’ün CHP’si tam bir milli koalisyon hüviyetindeydi. Ve asıl önemlisi Atatürk’ün CHP’si bütünü ile milli ve yerli hedefler gütmekteydi.

Oysa, Mustafa Kemal’in şüpheli vefatından sonra şaibeli şekilde Cumhurbaşkanı seçilen İsmet İnönü’nün CHP’si:

- **Amerika’yla Fulbright anlaşmasını imzalayıp Milli Eğitimimizi ABD güdümüne bırakmak,**
- **Türkiye’yi NATO’ya sokmak ve yarı sömürge statüsünde emperyalizmin hizmetine hazırlamak,**
- **İsrail’in kuruluşunu kolaylaştırmak ve ilk tanıyan ülke olmak,**

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

• Atatürk’ün kadrolarını tasfiye edip, asker ve sivil yüksek bürokrasiyi ittihatçı-dönme artıkları ve masonlarla doldurmak,

• Ve bu tahribatlarını meşrulaştırmak ve bütün suçlarını ve kötü sonuçlarını Atatürk’ün sırtına yıkmak üzere de rejimlerinin adını “Kemalizm” koymak suretiyle, aslında Atatürk’ü fikren ve fiilen saf dışı etmişlerdi. Yani bugünkü CHP, Mustafa Kemal’in değil, İsmet İnönü’nün partisiydi.

İşte size Kemalizm militanları!

Bostancı Gösteri Merkezinde 2012 Aralık ayında düzenlenen “Muhafif Sanatçılar” toplantısında, bugünkü CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’nun, erkenden söz alıp salondan ayrılmasına kızıp hırçınlaşarak, hatta arsızlaşarak:

“Bu geceye geliyorsan bekleyeceksin. Öyle işim var diyerek konuşup gidemezsin... Benim de işim var. Belki bir karı buldum gidip onu düzeceğim!..” diyen Levent Kırca gibileri Atatürkçülüğün değil, Kemalizm’in temsilcileriydi ve tabi İşçi Partiliydi!

Ve yine bir dönem Vatan gazetesinde yazan Mustafa Mutlu ve benzerleri Atatürkçülüğün değil, Masonik ve dinsiz Kemalizm’in kalemşorlarıydı. Ki: “Bir kadın yazarın kaleminden cesur cinsellik denemesi

(24.12.2012) yazısında: Pelin Özen takma adıyla yazdığı “Aevli Geceler” romanında anlattığı; *bir bayan edebiyat öğretmenin, her Cumartesi farklı erkeklerle ve ayrı otellerde geçirdiği fuhuş gecelerini*

çok beğendiğini ve cinsel özgürlüğü cesurca savunan yazarı tebrik ettiğini, ancak bu kitabın *“kutsal aile bağlarına dikkat çeken bir mesajla bitirilmesini”*

yadırgayıp içine sindiremediğini belirten Kemalist Mustafa Mutlu, yazısının devamında Cumhuriyet devrimlerinden, devrim şehitlerinden ve İslamcı gericilerin dehşet girişimlerinden de bahsetmişti!?

Kendi karısının, kızının veya gelininin aynı cinsel özgürlükleri ve devrimci özellikleri(!) yerine getirmesine de, bu denli sevinip sahiplenir miydi, bilemeyiz, ama Mustafa Mutlu gibilerin, halkı nefret ettirip AKP’ye yönlendirdikleri kesindi.

Özdemir İnce’nin itirafları ve iftiraları!

8 Aralık 2012 tarihli Aydınlık’ta ve “Eski CHP - Yeni CHP” yazısında, *CHP geleneği*:

1. Atatürk’ün 1927 yılında CHP Parti Kurultayı’nda okuduğu, Kurtuluş ve Kuruluş dönemleriyle ilgili görüşlerini dile getirdiği SÖYLEV (NUTUK).

2. Anayasa’nın 174. maddesi tarafından korunan DEVRİM YASALARI. Cumhuriyet’in temel taşını oluşturan bu yasalar CHP’nin asla vazgeçilmezleridir.

3. Altı Ok: Cumhuriyetçilik, Halkçılık, Milliyetçilik (Millicilik), Laiklik, Devletçilik, Devrimcilik (İnkılâpçılık).

4. Cumhuriyet Devleti’ni kuran, Kurucu İrade ve Kurucu Kadro.

Yeni CHP bu dört geleneği ya reddeder ya da kabul eder! Bunun arası, şurası burası, aması maması olamaz. Birini bile, bir tekini reddediyor ise, benimsemiyor ise, yolu açık olsun, güle güle. Parti olmanın şakası yoktur! Bu dört gelenek, kimilerine göre, halkın CHP’ye oy vermeyen bölümünün partiyi benimsemesine engel oluyormuş... Yeni CHP bu görüşü paylaşıyor mu? Paylaşıyor ise güle güle! “Laiklik ilkesi, halkın değerleriyle çelişiyor. CHP halkın oyunu almak istiyorsa Laikçi, sekter laiklikten vazgeçmelidir” diyenler de var. Yeni CHP ne düşünüyor: Mütedeyyin seçmenin oyunu almak için laikliği sulandırmak mı gerekiyor?

CHP’nin çağı anlamadığı, değişen dünyanın değişimini, küreselleşen dünyanın küreselliğini kavrayamadığı, kısacası 1930’ların otağında otladığını ileri sürenler var: Örneğin, CHP liberal demokrasiye ters duruyormuş, küresel ekonomi liberalmiş, küresel demokrasi de liberalmiş... Ama CHP kendini bu gerçeklere adapte edip çağdaş ve bobstil bir parti olamıyormuş... Yeni CHP bu görüşleri paylaşıyor ise, ESKİ CHP’den hicret edip kendi partisini kursun. Kendileri için en şerefli davranış bu olur. Tek Parti döneminde, CHP’nin içinde “her şey” vardı: Milliciler, laikler, tam bağımsızlıkçılar, dinciler, ümmetçiler, halifeciler, padişahçılar, mandacılar, kısacası Üç Tarz-ı Siyaset’in yandaşları ve kalıntıları. Bu çorbayı Birinci Meclis bile kaldıramadı ve İkinci Grup kuruldu. Birinci Grup, Cumhuriyet Halk Partisi’ne dönüştü; İkinci Grup, Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası

(1924), Serbest Cumhuriyet Fırkası (1930) adlı iki parti kurdu. Daha sonra bu iki partinin izi ve geleneğinde Demokrat Parti (1945) kuruldu. Adalet Partisi ve ANAP bu partinin içinden çıktı. Yeni CHP de bu dönüm noktasında bulunuyor. Karşı Devrimciler, Cumhuriyet karşıtları, müflis solcular, İslamcılar ve benzerleri, CHP’nin tek parti döneminin demokratik olmadığını kanıtlamak için Takrir-i Sükûn Kanunu’nu sofraya sürecekler: Bu yasa gerekli miydi, değil miydi? Şeyh Said İsyanı’na karşı 4 Mart 1925’te TBMM’de kabul edilen Takrir-i Sükûn Kanunu (Huzurun Sağlanması Yasası) ile İstiklal Mahkemeleri kuruldu. İsyân şiddetle bastırıldı. İsyân suçluları idam edildi. Yapılan soruşturmada isyancıların bir bölümünün Terrakiperver Cumhuriyet Fırkası’na mensup oldukları anlaşıldı. Bunun üzerine memleketin muhalefet partisi de 3 Haziran 1925’te hükümet kararı ile kapatıldı.” diyen yazar da, hem bizim iddialarımıza uygun tespit ve tahliller yapmakta, hem de anlamları, kaynakları ve dayanakları bakımından tamamen farklı ve aykırı kavramlar olan ulusalcılıkla milliyetçiliği kaynaştırma ve aynılaştırma hilekârlığına soyunmaktaydı.

Toparlarsak:

A- Bugünkü CHP’yi, ikide bir “Atatürk’ün partisi ve Cumhuriyeti kurma şerefli” diye övmek yanlıştır ve yanlıştır.

B- AKP’yi “Milli Görüş’ün takipçisi” hatta “İslam’ın temsilcisi” gibi göstermek, temelsiz bir iddiadır, Erbakan gıcıklığından kaynaklanan bir saplantıdır ve sadece AKP’yi yüceltmeye yaramaktadır.

C- AKP iktidarını: “Kemalist ve masonik statükoyu değiştirdiği, ittihatçı ve ihtilalci kabukları kırıp Türkiye’yi geliştirip güçlendirdiği” için tenkit ediyorlar kanaatini oluşturan yaklaşımlar da, bilerek veya bilmeyerek AKP değirmenine su taşımaktır.

Atatürk’ün Dine Bakışı Nasıldı?

Meşhur Fransız gazeteci Maurice Perno’nun “Revue de Monde” dergisinde yayınladığı Mustafa Kemal’le yaptığı röportajdan:

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

- **Maurice Perno:** Şu hâlde yeni Türkiye'nin siyasetinde dine aykırı hiçbir temayül ve mahiyet olmayacak mı demek istiyorsunuz?

- **Mustafa Kemal:** "Siyasetimizi dine aykırı olmak şöyle dursun, dini bakımından eksik bile hissediyoruz."

- **Maurice Perno:** Zat-ı asilâneleri düşüncelerini bendenize daha iyi izah buyururlar mı?

- **Mustafa Kemal:** "*Türk milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır, demek istiyorum. -Bizzat hakikate nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum ki- Dinimiz akla ve şuura muhalif, terakkiye engel hiçbir şey ihtiva etmiyor.*"

[2]

yanıtını veriyordu.

Atatürk: "*İslam dini akıl dinidir. Din sadece akla hitap eder. Çünkü dine göre akli olmayanın dini de yoktur. Akli olmayan dinen sorumlu da değildir*" şeklinde inanıyordu. Mustafa Kemal'e göre İslam dini en son ve en mükemmel dindir; son din olmasının nedeni de budur. Mustafa Kemal;

"Din vardır ve lazımdır", "Dinime; gerçeğin kendisine nasıl inanıyorsam, öyle inanıyorum"

diyordu. Yanlış olan ise bu İlahi müessesenin, din adına beşeri müdahalelerle dar kalıplara hapsedilip boğulması"

[3]

olduğunu biliyordu.

Mustafa Kemal Paşa yine 5 Şubat 1923 tarihinde Akhisar'daki konuşmasında; "**İslam Dünyası, dini gerçekler dairesinde Allah'ın emrini yerine getirmiş olsaydı, bu akıbetlere maruz kalmazdı. Allah'ın emri çok çalışmaktır. İtiraf ederim ki düşmanlarımız çok çalışıyor. Biz onlardan daha çok çalışmaya mecburuz**"

[4]

gerçeğini vurguluyordu.

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

Atatürk 1926 yılında Trabzon’da Kavaklı Meydanı Ortaokulu’nu ziyaretinde Vasıf Hoca’dan İnşirah Suresi’ni okuyup yorumlamasını istiyordu. Bir süre yutkunan Vasıf Hoca, kısık bir sesle;

“Yanımda tefsir kitabı yok, bu yüzden sizi memnun edecek bir yorum yapamam” diye karşılık verince

Atatürk:

“Birkaç satırlık bir sureyi yorumlamak için tefsir kitabına ne gerek var?”

diyerek söz konusu sureyi tecvit kurallarına uygun olarak kendisi okuyor ve herkesin anlayabileceği Türkçe sözcüklerle yorumluyordu. Bu arada, yanında bulunan Tefvik Hoca’ya, sureyi okurken ve yorumlarken bir yanlış yapıp yapmadığını sormaktan da çekinmiyordu.”

[5]

Mustafa Kemal Paşa “İstanbul’un işgalinin bütün İslam dünyasına tecavüz olduğunu” vur gulamıştı!

Mustafa Kemal Paşa; Anadolu’da Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin açılışından önce, İstanbul’un 17 Mart 1920’deki işgalinin ertesi günü Heyet-i Temsiliye adına yayınladığı İslam Âlemine Beyanname’de; “İstanbul’un işgal edilmesinin bütün İslam dünyasına tecavüz olduğunu” belirtip bunun İslam dünyasına yönelik yeni bir “Haçlı Saldırısı” olduğunu ifade ediyordu.[6] Evet Kemal Paşa, dinsel içerikli bildiri ve beyannameler çıkartmış (25 Nisan 1920’de Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin Memlekete Beyanname ve 9 Mayıs 1920’de “Büyük Millet Meclisi”nin İslam Âlemine Beyanname)

[7]

,
Milli Hareketi destekleyen gazetelerde bu yönde yazılar yayınlamış, dönemin Din âlimlerinin hitabetinden yararlanmış, İslami kongreler düzenlemiş, İslam Cemiyetleri kurmuş, din adamlarına başvurmuş ve İslam ülkeleriyle anlaşmalar imzalayıp ittifaklar kurmuştur.

Mustafa Kemal’in Kurtuluş Savaşı mücadelesine Anti Emperyalist bütün İslami çevreler destek çıkmışlardı.

Atatürk, Kurtuluş Savaş’ının örgütlenme döneminde Milli Hareketi organize etmek için topladığı kongreler arasında Balıkesir, Alaşehir, Erzurum ve Sivas Kongreleri; katılımcıları, çalışma biçimleri ve alınmış olan kararlar bakımından genel olarak “İslami”

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

karakter yansıtmaktadır. Dahası Mustafa Kemal Paşa, Türkiye'nin "İslam Uyanışının Merkezi"[8] olduğunu dünya Müslümanlarına göstermek için Libyalı Şeyh Ahmet Sunusi'nin başkanlığında Anadolu'da Panislamik nitelikte iki İslam Kongresi düzenlemeye çalışmıştır. Anadolu'daki ilk İslam Kongresi 18 Şubat 1921'de Sivas'ta Cami-i Kebir'de toplanan "İttihad-ı İslam Kongresi" olmaktadır. İkincisi ise Ankara'da toplanmak istenen, ancak gerçekleşmeyen "Ankara İslam Kongresi" sayılmaktadır. Milli mücadeleyi yürüten kadro, 1919-1920 yıllarında İslami düşünceli Muvahiddin Cemiyeti ile tam bir fikir ve hareket birliği içerisinde davranmaktadır. [9]

"Mustafa Kemal, Hz. Muhammed'in (SAV) kabrinin yıkılmasını engellemiştir" iddiaları ne maksatla gündeme taşınmıştı?

Atatürk Peygamberimiz hakkında; **"Dünyanın övüncü Efendimiz, sonsuz tehlikeler içinde ve ölçüsüz sıkıntılar ve zahmetler karşısında 20 sene çalıştı ve İslam dinini kurmaya ait peygamberlik görevini yerine getirmeyi başardıktan sonra gökyüzünün ve cennetin en yüce katına ulaştı."** [10]

"Hz. Muhammed (SAV) Allah'ın birinci ve en büyük kuludur. O'nun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor."[11]

"Cenab-ı Peygamber, Hatemü'l-Enbiya olmuştur ve kitabı, Kitab-ı Ekmel'dir..."[12] diyerek O'na karşı saygısını ve bağlılığını her fırsatta ortaya koymuşlardı.

Nevzat Yalçıntaş'ın **"Atatürk tarafından, Peygamberimizin kabrinin korunması için Suudilere baskı yapıyordu"** iddiaları ise gerçeği yansıtmıyordu:

"Suudiler 1926 yılında Vehhabi inancı gereği sınırları içinde tüm mezarlıkları yıkıyorlardı. Atatürk, sıranın Hz. Muhammed'in (SAV) kabrine geldiğini öğrenince bir telgraf çekerek, **"Eğer bir tek taşına bile dokunursanız ordumu aşağı gönderirim"** diyerek Suudileri uyarmış ve kötü niyetlerinden caydırmayı başarmıştı. Bunun üzerine Suudiler Hz. Muhammed'in (SAV) kabrine dokunamamıştı" [13]

iddiaları ise tarihi gerçeklerle uyuşmuyordu. Ya tarihlerde bir yanlışlık yapılıyordu veya Atatürk'ün İslam'a bağlılığıyla ilgili belgelerinde yalan olduğu kanaatini oluşturmak için

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

bunlar uyduruluyordu. Çünkü 1926 yılında Suudi Arabistan Krallığı henüz bulunmuyordu ve İngilizlerin desteği ile 1932 yılında kuruluyordu. Kaldı ki Mustafa Kemal de soyadı kanunu daha çıkmadığından Atatürk sıfatını kullanmıyordu. Üstelik böyle bir belgeye henüz rastlanmamıştı. Atatürk’ü din dışı göstermek isteyenlerin rahatsız olacağı bu tür belgeler kasıtlı olarak ya yok edilmiş veya gizlenip saklanmıştı. Unutmayalım ki; ilk TBMM'nin 337 üyesinin 53’ü din adamıdır. Yine TBMM'nin 9 Mayıs 1920 tarihli oturumunda Meclis Başkanlığına verilen bir önergede "Bursa Mebuslarından Mustafa Fehmi Bey (İlk Şer’iye ve Evkaf Vekili) meclise katılmak üzere, vasıta bulamadığı için yaya olarak İstanbul’dan kaçıp on beş gün kadar çarıkla yürüyerek gelmiş, bu nedenle sağ ayağının tırnakları dökülmüştür; uzun süre tedaviye muhtaçtır, arkadaşımız izinli sayılmalıdır" kaydı vardır.

[14]

Bütün bunlar Gazi’nin dava arkadaşlarının nasıl bir azim ve inanç içinde olduğunun kanıtlarıdır.

Atatürk ve O’nun CHP’si Diyanet İşleri Başkanlığını kurmuştur.

Bugünkü Diyanet İşleri Başkanlığı Genelkurmay Başkanlığı ile birlikte 3 Mart 1924 tarihli ve 429 sayılı kanunla Mustafa Kemal tarafından kurulmuşlardır. Din hizmetlerinin politika dışında ve üstünde tutulması gerekliliğinden adı geçen kanunla Şer’iye ve Evkaf Vekâleti kaldırılıp yerine Diyanet İşleri Başkanlığı kurulmuş ve Milli mücadeleye büyük hizmetler vermiş, idari tecrübesi olan ve uzun süre Ankara Müftülüğü görevinde bulunan Börekçizade Mehmet Rıfat Efendi, 1 Nisan 1924 tarihinde Diyanet İşleri Reisliğine atanmıştır. Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın bu kuruma verdiği önemin bir göstergesi olarak da protokoldeki saygın yeri ayarlanmış, Diyanet Reisine en yüksek devlet memuru maaşı bağlanmış ve Bakanlara verilen kırmızı plakalı makam aracı sağlanmıştı.

Atatürk, Diyanet İşleri Başkanı ile beraber hutbelerin konularını belirliyordu!

1- İman ve Amel. 2- Allah’ın ve Peygamberin Hayat Verecek Görüşleri. 3- Allah’ı Sevmek ve Peygamberine Uymak. 4- Peygamberimizin Ahlâkı. 5- Vatan Müdafaası. 6- Herkes Kazancına Bağlıdır. 7- Namaz ve Hikmeti. 8- Oruç ve Önemi. 9- İçkinin Kötülüğü. 10- Kumarın Kötülüğü. 11- Kötü Huylardan Sakındırma. 12- Dünya ve Ahret İçin Çalışmak, Fesat Çıkarmamak. 13- Askerliğin Şerefi. [15] bunlardan bazılarıydı. Atatürk, **“Her kişi dinini, din işlerini, imanını öğrenmek için bir yere muhtaçtır; orası okuldur”**

[16]

diyerek 1924’te İmam Hatip Okullarını ve İlahiyat Fakültesini açmıştı.

Atatürk ve o günkü CHP dinimize şu hizmetleri yapıyordu:

- **Atatürk ve CHP Kur’an-ı Kerim’in ilk Türkçe çevirisini ve tefsirini Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır’a yaptırmıştır.**
- **Sahih (sağlam) Hadislerin yer aldığı; Sahih-i Buhari tercümesi Ahmet Naim ve Kâmil Miras’a yaptırılmış ve halka ücretsiz dağıtımını sağlanmıştır. Kâmil Miras bu eser için Atatürk’e şükranlarını sunmaktadır.[17]**
- **Cumhuriyet döneminde ilk kez “Müslüman Çocuğuna Din Dersleri” kitaplarıyla köy ilkokullarında din dersleri okutulma kararı alınmıştır.**
- **Radyodan Kur’an ve Mevlit okunuşunun yurt sathında ilk kez yayınlanması da yine Cumhuriyet döneminde Mustafa Kemal Paşa tarafından başlatılmıştır.**
- **Genellikle anlamı bilinmeden okunup dinlenen Arapça hutbeler daha iyi anlaşılabilmesi için ilk kez Türkçe yazılmıştır.**

Atatürk, Yunanlıların işgal sırasında yıktığı camiyi kendi imkânlarıyla onarıyordu!

1922 yılında ise Bakanlar Kurulu'nun ilk toplantısında konuşan Mustafa Kemal, Yunan çekilişi sırasında birkaç bin caminin yakılıp yıkıldığını belirterek: **“Bu camileri yenilemek görevimizdir. Bu hizmeti nutuk atmadan, gösterişe kaçmadan, siyasete alet etmeden yerine getirelim”** [18] diyen insandır.

Atatürk: **“Benim için dünyada en büyük mevki ve mükâfat milletin bir ferdi olarak yaşamaktır. Eğer Cenab-ı Hak, beni bunda uygun görmüş ise, şükür ve hamdler ederim. Bugün olduğu gibi ömrümün nihayetine kadar milletin hadimi (hizmetçisi) olmakla iftihar**

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

edeceğim.” [19] diyecek kadar samimi bir Müslüman’dır.

**Peygamberimizin “Milletin efendisi, millete hizmet edendir” Hadisini hatırlatan Atatürk:
“Millete efendilik yoktur, hizmetkârlık vardır. Bu millete hizmet eden onun efendisi olur”[2
0]
diyerek, demokrasinin özünün de İslam’da bulunduğunu hatırlatmıştır.**

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}bugunkuchpveakp{/mp3}

[1] Levent Gültekin, www.gazeteciler.com. 09.01.2012 [2] Mustafa Baydar, Atatürk’le
Konuşmalar, s. 83-87 [3]
Mesut Özünlü, Diyanet Aylık Dergi, sayı 143, Kasım 2002, s.12-16

[4]

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, Türk inkılâp Tarihi Yayınları, Ankara, 1989. cilt 2. s.95.

[\[5\]](#)

Yrd. Doç. Dr. Abdurrahman Kasapoğlu, Atatürk’ün Kur’an Kültürü, İlgı Yayınları, İstanbul, 2006, s. 164

[\[6\]](#)

Zekai Güner-Orhan Kabataş, Milli Mücadele Dönemi Beyannameleri ve Basını, Ankara, 1990, s. 10-15.

[\[7\]](#)

Atatürk’ün Bütün Eserleri, Kaynak Yayınları, Cilt 8, s. 198-205.

[\[8\]](#)

Sinan Meydan, Atatürk ile Allah Arasında, İnkılâp Yayınları, İstanbul, 2009, s. 374.

[\[9\]](#)

Mustafa ORAL, "Şeyh Sunusi'nin Kemalist Misyonu", Toplumsal Tarih, 2005, s.140.

[\[10\]](#)

Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, Cilt 1, s.289.

[\[11\]](#)

Prof. Dr. Ali Sarıkoyuncu, Atatürk Din ve Din Adamları, 9. Baskı, Ankara, 2007, s.29.

[\[12\]](#)

Prof. Dr. İsmail Yakıt, Atatürk ve Din, Ötüken Yayınları, İstanbul, 2010. S.21-22.

[\[13\]](#)

Prof. Dr. Nevzat YALÇINTAŞ, bu belgeyi Dışişleri Bakanlığı arşivinden Münir Bey'den öğrendiğini aktarmaktadır.

[\[14\]](#)

TBMM Zabıt Ceridesi Devre:1, Cilt:1. İçtimai Senesi: 1, On üçüncü İçtima, 9.5.1336, Pazar, s. 250.

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Mayıs 2020

[\[15\]](#)

Emine Şeyma Usta, Atatürk’ün Hazırladığı Cuma Hutbeleri, İleri Yayınları, İstanbul, 2005

[\[16\]](#)

Prof. Dr. Reşat Genç, Diyanet Aylık Dergisi, Sayı: 166, (Ekim 2004), s.32-35.

[\[17\]](#)

Kamil Miras, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 4. Cilt, 4. Baskı, Ankara, 1968, s. 9.

[\[18\]](#)

Turgut Özakman, Cumhuriyet II. Kitap, s. 15.

[\[19\]](#)

Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, Cilt II, s. 133

[\[20\]](#)

Kerem Yılmaz, Dindar Atatürk, 2004, s. 76.